

I. A tényállás

1.) A Törvényszék szellemi alkotáshoz fűződő jogok megsértésének megállapítása iránt indított perben az Iparjogvédelmi Szakértői Testület szervezetéről és működéséről szóló 270/2002. (XII. 20.) Korm. rendelet 1.§-ának (1) bekezdése alapján kirendelte a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: SZTNH) mellett működő Iparjogvédelmi Szakértői Testületet (a továbbiakban Szakértői Testület) annak érdekében, hogy adjon szakvéleményt a végzésben feltett kérdésre.

2.) A Törvényszék a szakértői vizsgálat lefolytatásához rendelkezésre bocsátotta az előzmény ügy és a tárgybeli peres eljárás iratait.

3.) A szakértői vélemény elkészítésére irányuló megkeresésben a Törvényszék által összefoglalt körülmények az alábbiakban foglalhatók össze:

A felperes gépjármű eredetiségvizsgálattal foglalkozó társaság az eredetvizsgálat módszertanára vonatkozó dokumentációt dolgozott ki, ebben a használt eszközök, illetőleg a metódus mások által korábban nem használt egyedi módjára alapította az eredetiségvizsgálat módszertanát (know-how).

Az előzetes eredetiségvizsgálati eljárás részletes szabályairól szóló 301/2009. (XII. 22.) Korm. rendelet a gépjármű eredetiségvizsgálat módszertanát írja elő, 4. számú mellékletének 6. pontja a felhasznált eszközök listáját, a 7. pont pedig a módszertant rögzíti. A felek közötti jogvita lényege az, hogy a felperes azt állítja, hogy az alperes a jogszabály mellékletében az általa kidolgozott know-how-t vette át, ezáltal a know-how-hoz fűződő jogai sérültek.

II. A feltett kérdések

A kirendelés értelmében a szakértői vizsgálatnak a következő kérdésre kell választ adnia:

Állapítsa meg a Szakértői Testület azt, hogy a keresetlevél mellékletét képező eredetiségvizsgálati technológia dokumentáció és az előzetes eredetiségvizsgálati eljárás részletes szabályairól szóló 301/2009. Korm. rendelet 4. számú melléklete között van-e tartalmi átfedés, az milyen mértékű, az esetleges komolyabb átfedés indokolható-e technológiai, logikai, természettudományi szükségszerűséggel.

III. A Szakértői Testület eljárása

1.) A Szakértői Testület a 270/2002. (XII.20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) által meghatározott feladatkörben, szervezeti és eljárási rendben, valamint a tényállással kapcsolatban lévő irányadó jogszabályok – a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) – rendelkezései alapján alakította ki az alábbiakban kifejtésre kerülő álláspontját.

---

¹ a szakértői vélemény bírósági megkeresés alapján, folyamatban lévő ügyben született

2.) Az R. értelmében a Szakértői Testület a feltett kérdések és a benyújtott iratok alapján alakítja ki a szakértői véleményt; a tények megállapítására nem végez külön bizonyítást. A jelen szakértői vélemény megállapításai és következtetései tehát a Törvényszék által a megkeresésben ismertetett előzményeken és tényálláson, a megkereséshez mellékelt periratokból kiválasztott mellékleteken és az iparjogvédelmi hatósági nyilvántartásban szereplő nyilvános adatokon alapulnak, és csak azokra nézve helytállóak.

3.) Ez a szakértői vélemény a jogvitában eljáró hatóságokat és bíróságokat nem köti.

IV. A Szakértői Testület álláspontja

A Szakértői Testület a szakértői megkeresés kapcsán a Törvényszék által feltett kérdésre nézve kialakított álláspontját az alábbiakban fejti ki.

Iparjogvédelmi oltalom és szerzői jogi védelem

Az iparjogvédelmi hatósági nyilvántartásokban szereplő adatokat áttekintve a Szakértői Testület megállapította, hogy a jogvita tárgyát képező eredetiség-vizsgálattal kapcsolatos semmilyen szellemi alkotás nem állt és nem áll szabadalmi-, használati minta-, illetve formatervezési mintaoltalom alatt.

A felperes a jogvita kezdetét megelőző időszakban több védjegybejelentést tett, amelyek egy részére az SZTNH védjegyoltalmat engedélyezett. Figyelemmel azonban arra, hogy a védjegyek mint árujelzők oltalma nem bír jelentőséggel a jogvita tárgyát képező eredetiségvizsgálati eljárás műszaki jellemzői ill. azok esetleges hozzáférhetősége tekintetében, a Szakértői Testület nem tartja indokoltnak e védjegybejelentésekre és oltalmakra vonatkozó adatok részletezését.

A Szakértői Testület a teljesség érdekében meg kívánja jegyezni, hogy – bár a tanúsítvány önmagában sem az iparjogvédelem, sem a szerzői jog területén nem keletkeztet jogi védelmet – a felperes eredetiségvizsgáló rendszer vizsgálati technológiájáról szóló művét az *artisjus* Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület önkéntes műnyilvántartásba vette.

A Szakértői Testület válasza a feltett kérdésre és álláspontjának indokolása

1. A 301/2009. (XII.22) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) hatálybalépésének időpontjában (2010. 01. 15.) hatályos régi Ptk. az alábbiak szerint rendelkezett a szellemi alkotásokat megillető védelemről:

86. § (1) *A szellemi alkotás a törvény védelme alatt áll.*
- (2) *A védelmet - e törvény rendelkezésein kívül - az alkotások meghatározott fajtáira, valamint egyes rokon tevékenységekre a szerzői, az iparjogvédelmi (a szabadalmi, a védjegy-, eredetmegjelölés-, származásjelzés- és mintaoltalom), valamint a hangfel-vételek előállítását védő jogszabályok határozzák meg.*
- (3) *A törvény védi azokat a szellemi alkotásokat is, amelyekről a külön jogszabályok nem rendelkeznek, de amelyek társadalmilag széles körben felhasználhatók és még közkinccsé nem váltak.*
- (4) *A személyeket védelem illeti meg a vagyoni értékű gazdasági, műszaki és szervezési ismereteik és tapasztalataik tekintetében is. A védelmi idő kezdetét és tartamát jogszabály határozza meg.*

A régi Ptk. 86. §-ának (4) bekezdése rendelkezett a know-how védelméről. A védelem tárgyát nem nevezi ugyan know-how-nak, de szabályozza a jogintézményt, amennyiben kimondja: „[a] személyeket védelem illeti meg a vagyoni értékű gazdasági, műszaki és szervezési ismereteik és tapasztalataik tekintetében is. A védelmi idő kezdetét és tartamát jogszabály határozza meg.” Az említett külön jogszabály, azaz a Ptk. módosításáról és egységes szövegéről szóló 1977. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról rendelkező 1978. évi 2. törvényerejű rendelet 4. §-ának (1) bekezdése a védelmi idő kezdetéről nem nyilatkozik, annak tartamáról pedig szűkszavúan rendelkezik, amikor kimondja, hogy „[a] személyeket a vagyoni értékű gazdasági, műszaki és szervezési ismereteik és tapasztalataik tekintetében a megkezdett vagy tervbe vett hasznosítás esetén a közkinccsé válásig illeti meg a védelem.”

A vizsgált időszakban e két törvényi rendelkezés adta a know-how jogintézményének jogi alapjait. Ezeket a rendelkezéseket – tekintettel arra, hogy nem áll mögöttük az iparjogvédelmi ágazati törvényekhez hasonló cizellált jogszabály – a bírói gyakorlatnak kellett kibontania, értelmeznie és tartalommal kitöltenie. A Legfelsőbb Bíróság Gazdasági Kollégiumának GK 52. számú állásfoglalása (BH 1990/1. szám) a következőképpen nyilatkozik a know-how-ról:

„A Ptk. 87. §-ának (2) bekezdésében szabályozott² vagyoni értékű gazdasági, műszaki, szervezési ismeretek és tapasztalatok mint a szellemi tevékenység eredményei a szellemi alkotások fogalma alá tartoznak. Bár kizárólagosságot biztosító jogkövetkezmények nem fűződnek hozzájuk, a jogosulatlan felhasználással szemben ezek az ismeretek is védelemben részesülnek (pl. titokvédelem), és a jogosult követelheti, hogy az eredményeit elsajátító vagy felhasználó személy részesítse őt az elért vagyoni eredményben. Az is gyakori, hogy ezeket a vagyoni értékű ismereteket és tapasztalatokat ellenérték fejében átruházzák. A know-how mint szellemi alkotás tehát vagyoni értéket képvisel és forgalomképes...”

2. A fenti jogszabályi rendelkezések értelmében – figyelemmel a rájuk épülő bírói gyakorlatra is – a know-how fogalmi elemei a következők:

- a.) relatív titkossággal bír (közkinccsé még nem vált);
- b.) vagyoni értéket képvisel;
- c.) gazdasági, műszaki vagy szervezési jellegű;
- d.) jogosultja az a személy (jogalany), aki az ismeretet, tapasztalatot kifejlesztette, illetve a meglévő korábbi ismeretekből, tapasztalatokból leszűrte (szintetizálta);
- e.) gyakorlati ismeretnek minősül, azaz nem valamilyen jelenség felismeréséről van szó, hanem egy olyan – a gyakorlatban alkalmazható – ismeretről vagy tapasztalatról, amelynek a hasznosítása legalább tervbe van véve;
- f.) nem áll más, nevesített iparjogvédelmi oltalom alatt.

A know-how jellegű ismeretek közkinccsé még nem vált természete az üzleti titok titkossági kritériumához képest szélesebb kört ölel fel. Ez azt jelenti, hogy nem kizárólag olyan információkról lehet ebben a körben beszélni, amelyek csupán egy szűk, meghatározható kör számára hozzáférhetőek (azaz szűk értelemben véve titkosak), hanem ide tartoznak az olyan – egyébként bárki számára hozzáférhető, de speciális szempontok szerint csoportosított – ismeretek is, amelyeknek összeállítása olyan mennyiségű munkaráfordítást igényel, amely miatt a felhasználni kívánó számára előnyösebb a kész ismeret megszerzése,

---

² A Ptk. 87. §-ának (2) bekezdése ugyan a nevesítetlen szellemi tulajdonjogok és a know-how kapcsán érvényesíthető speciális igényt szabályozza, az idézet további részéből egyértelmű, hogy a know-how jellemzéséről van szó.

mint a saját kutatásban való előállítás. Ez utóbbi esetben a know-how-t képező adatok nem a titkosságuk miatt, hanem az összegyűjtésükhöz vagy a rendszerezésükhöz szükséges erőfeszítések nagysága miatt korlátozottan hozzáférhetőek.

Ehhez járul a bírói gyakorlat azon megállapítása, amely szerint „*az a tény, hogy a tudomány állásához kapcsolódó, feltételezett ismeret az adott megoldás előállításának lehetőségét az érintett szakmai kör részére nem zárja ki, önmagában nem eredményezi a megoldás közkinccsé válását [Ptk. 86. § (3) bek., 87. § (2) bek., 1978. évi 2. tvr. (Ptké. II) 4. § (1) bek.]*” (BH1992. 391.).³ Ebből is világosan látszik, hogy a know-how relatív titkosságára (korlátozott hozzáférhetőségére) vonatkozó követelmény teljesülése esetről esetre vizsgálendő, azaz a közkinccsé válásnak nincs olyan szigorúan és világosan rögzített zsinórmértéke, amely a szabadalmazhatósághoz szükséges abszolút újdonsághoz volna hasonlítható. Egy adott megoldás, amelyet a jogosult nem kezel titkosan (a hatályos szabályok szerint ez csupán az üzleti titok körében követelmény), mindaddig oltalmat élvezhet know-how gyanánt, amíg az érintett szakmai körökben nem terjed el annyira, hogy korlátozott hozzáférhetőségéről már nem lehet beszélni.

A vagyoni értékűség kritériuma, – amelyből a forgalomképesség szükségszerűen következik – azt is maga után vonja, hogy a közkinccsé válás elkerüléséhez a jogosultnak jellemzően gazdasági érdeke fűződik, azaz az érintett ismeret vagy tapasztalat a jogosult számára versenyelőnyt jelent. Ezt egészíti ki és erősíti meg a gazdasági, műszaki vagy szervezési jellegre történő utalás, és ezért tekinthető a know-how fogalmi elemének a gyakorlati alkalmazhatóság is, amely legalább a tervbe vett hasznosítást maga után vonja.

A know-how fogalmának egyik leglényegesebb eleme az, hogy nevesített iparjogvédelmi oltalom alatt nem áll, azaz a know-how-t képező ismeretek nem voltak lajstromozásra irányuló eljárás tárgyai, ennél fogva hatósági vizsgálatokról és értékelésükről sem beszélhetünk, és okirattal igazolható jogosultjuk sincsen⁴. Mindennek a know-how védelméből fakadó jogokra nézve rendkívül fontos következményei vannak. Egy lajstromozatlan – és ilyenformán bizonytalan (eseti megítélést igénylő) kezdetű és lejáratú, ráadásul nem nyilvánosságra hozott tárgyú – oltalom nem adhat kizárólagos jogot a jogosultnak, azaz a know-how védelem megsértése csak az ismeret jogszerűtlen megszerzése vagy az azzal való visszaélés által valósulhat meg. A védelemnek ez a relatív természete azt eredményezi, hogy az ismereteknek a jogszerűen megszerzett termékből való kikövetkeztetése (mérnöki visszafejtés), a know-how tárgyát képező ismeretek független (párhuzamos) kifejlesztése, valamint az érintett információk jóhiszemű (pl. kiállításon, más nyilvános rendezvényen vagy kiadványból történő) megszerzése kizárják a jogosultnak az ezeket megvalósító személyekkel szembeni fellépését.

Lényeges kérdéseket vet fel a know-how-hoz kapcsolódó jogok gyakorlására jogosult személy megállapításának kérdése is. A Ptk. 86. §-ának (4) bekezdése úgy fogalmaz, hogy a személyeket védelem illeti meg „*...ismereteik és tapasztalataik tekintetében is*”. Ebből az

---

³ Igaz ugyan, hogy mindez a nevesítetlen szellemi tulajdonjogok kapcsán került megfogalmazásra, ám a közkinccsé válás mindkét kategóriára nézve azonosan értelmezhető fogalom, így a know-how-ra is irányadó (annál is inkább, mivel a jogalkotó a védelem lejártát is a közkinccsé váláshoz kötötte).

⁴ A hatályos jogszabályok nem zárják ugyan ki, hogy – elutasított vagy visszavont – iparjogvédelmi (elsősorban szabadalmi vagy használatiminta-oltalmi) bejelentések tartalmát képező ismeretek know-how-ként védelemben részesüljenek, hiszen a know-how védelemhez szükséges küszöb a lajstromozott iparjogvédelmi jogokhoz szükséges oltalomképességi feltételekhez képest alacsonyabb; jellemzően mégis olyan ismeretekről van szó, amelyet nem vetettek alá a hatósági eljárás „próbájának”, a megadott oltalom pedig – az oltalom megadására irányuló eljárás szerves részét képező nyilvánosságra tekintettel – mindenképpen kizárja a párhuzamos know-how védelem fennállását.

következik, hogy a know-how védelem eredeti jogosultjának az minősül, aki tevékenysége során az adott ismeretet vagy tapasztalatot kifejlesztette, illetve szintetizálta.

Ezzel összefüggésben látni kell azt is, hogy a vagyoni értékűség igazolásához, illetve a védelem alatt álló ismeretek körének rögzítéséhez, azaz a védelem tárgyának azonosításához rendkívüli mértékben hozzájárulhat, ha az érintett ismeretek csoportja jól körülírható, és valamilyen formában rögzítésre kerül. A know-how védelme alapján történő jogérvényesítés során rendkívüli jelentőséghez jut, hogy a jogosult bizonyítani tudja-e, hogy know-how-val rendelkezik, illetve, hogy a másik fél a védelem alá eső ismereteket sajátította el és hasznosította. Előzetes írásbeli rögzítettség hiányában a bizonyítás könnyen ellehetetlenülhet, amely a jogérvényesítés áthatolhatatlan gátját képezheti.

3. A bíróság által feltett kérdés megválaszolásának érdekében először azt szükséges megállapítani, hogy a felperes M3, ezen belül M3/a és M3/b jelű iratok szerinti eredetiségvizsgálati dokumentációjában foglaltak know-how-nak minősülnek-e, és amennyiben igen, akkor a dokumentációban foglalt ismereteknek a know-how-n alapuló védelme mely időszakra illette/illetti meg a felperest.

Az M8 irat 3. oldal 1. bekezdése szerint: *„A gépjárművek eredetiségvizsgálatának célja annak fizikai ellenőrzése, hogy azonosak-e az adott gépjármű valóságos paramétereivel annak okmányai és az állami nyilvántartás szerinti adatai, nem történt-e hamisítás, rongálás. Ennek során a vizsgálatot végző roncsolásmentes módszerekkel megállapítja, hogy a jármű egyedi azonosító jeleit (különösen alváz-, motor- és rendszámát, színét), és a gépjárműhöz tartozó okiratokat (forgalmi engedély, érvényesítő címke, igazoló lap) nem változtatták-e meg szándékos beavatkozással. Ellenőrzi továbbá, hogy a jármű és az okiratok adatai a valóságban egyeznek-e, s ezek a központi járműnyilvántartás adatainak is megfelelnek-e. Az eredetiségvizsgálat alkalmazásának elsődleges célja az autólopással szerzett gépjárművek új tulajdonoshoz kerülése legalizálásának nehezítése, a lopott gépjárművek forgalomból történő kiszűrése, a lopások megelőzése. Bevezetésére, általános kötelezővé tételére a 90-es évek végén került sor.”*

A járművek műszaki eredetiségét pályázat útján kijelölt szakértői állomás vizsgálati szakvéleményével kellett igazolni. A pályázati eljárás alapján öt fővállalkozó kapott kijelölést az eredetvizsgálat elvégzésére, közöttük az alperes is.

Az eredetiségvizsgálat során használt eszközök és azok alkalmazási módjai (például az okmányvizsgálatnál használt UV fényforrás, képi dokumentálásra szolgáló képfeltevő-rögzítő eszközök, stb.) önmagukban ismerteknek tekinthetők, továbbá az eredetiségvizsgálat bizonyos lépései logikailag következnek a vizsgálat jellegéből (meg kell vizsgálni az okmányok és a járműazonosítók valódiságát és össze kell hasonlítani az okmányokban foglaltakat a tényleges állapottal, stb.). Ezen eszközöket és módszereket azonban a 90-es éveket megelőző időszakban csak szórványosan, elsősorban bűnügyekkel kapcsolatos nyomozás során alkalmazták.

Az eredetiségvizsgálat széles körben történő kötelezővé tétele szükségessé tette részleteiben is kidolgozott, szigorúan szabályozott vizsgálati technológia kidolgozását. A felperes az önmagukban ismert elemekre alapozva alakította ki az M3/a és M3/b iratoknak megfelelő eredetvizsgálati technológiáját, amelynek alapvetően fontos részét képezi az egyes

lépések sorrendje, tartalma és a lépések közötti összefüggés, amely a felperes által kialakított vizsgálati módszernél egyedi, a felperes alapos szintetizáló tevékenységének az eredménye.

Az eredetiségvizsgálattal szemben a 90-es évek végén támasztott követelményeknek más - a felperesétől eltérő - vizsgálati technológiák is megfelelhettek, ugyanis az egyes lépések sorrendje, tartalma és a lépések közötti összefüggés szempontjából nem álltak fenn olyan technológiai, logikai, természettudományi szükségszerűségek, amelyek kizárták volna a követelményeknek eleget tevő egymástól eltérő megoldásokat.

Megvizsgálva a know-how fogalmának a 2. pontban bemutatott elemeit, a Szakértői Testület az alábbi megállapításokat teszi:

a.) Az M4, M5 és M6 iratok a felperes és a téma szerint hatáskörrel rendelkező államigazgatási szervek közötti, az eredetiségvizsgálattal kapcsolatos megállapodások, melyek mindegyike titoktartási kötelezettséget rótt a felekre.

Az M3/a iratból megállapítható, hogy az eredetiségvizsgálat helyszínén csak a vizsgálatot végző, titoktartásra kötelezett alkalmazottak tartózkodhatnak, a vizsgált járművek tulajdonosai nem.

Megállapítható továbbá, hogy az eredetiségvizsgálat rendeltetéséből is következett relatív titkossága, mivel ellenkező esetben bünelkövetési célból ki lehetett volna dolgozni olyan technikákat, amelyek megtéveszthetik a vizsgálatot végzőket.

Végül megemlítendő, hogy a felperes gazdasági érdeke is azt diktálta, hogy eredetiségvizsgálati dokumentációja ne váljon közkinccsé.

A Szakértői Testület a Gazdasági Versenyhivatal állásfoglalásának (M8 irat) 5. oldal 3. bekezdésének kezdő mondatával („... a műszaki és informatikai háttér, a vizsgálati technikák és az eljárások léteznek, és széles körben hozzáférhetőek, ...”) kapcsolatban rá kíván mutatni, hogy az helytálló az eredetiségvizsgálat egyes különálló elemeire, azonban nem bizonyítja az M3 ezen belül M3/a és M3/b iratok szerinti eredetiségvizsgálati dokumentációban foglalt összetett rendszer közkinccsé válását.

Mindezek alapján a Szakértői Testület álláspontja az, hogy az M3 ezen belül M3/a és M3/b iratok szerinti eredetiségvizsgálati dokumentációban foglaltak a 301/2009. (XII.22) Korm. rendelet kihirdetéséig, azaz 2009. december 22-ig nem váltak közkinccsé.

A know-how oltalom kezdetének lehetséges legkésőbbi időpontja pedig 2000. május 18. (az önkéntes műnyilvántartásba vétel ideje, lásd M3 irat), vélelmezve, hogy az M3/a és M3/b iratok megegyeznek a nyilvántartásba vettekkel.

b.), c.) és e.) A jogvita tárgyát képező dokumentáció kétségkívül gazdasági, műszaki és szervezési jellegű gyakorlati ismeretnek tekinthető, továbbá vagyoni értéket képvisel, tekintettel arra, hogy nem képezte a közkinccs részét.

d.) Az M3 irat alapján vélelmezhető, hogy a know-how védelem jogosultja a felperes.

f.) Az „Iparjogvédelmi oltalom és szerzői jogi védelem” című fejezetben már ismertetésre került, hogy a know-how tárgya nem állt más, nevesített iparjogvédelmi oltalom alatt.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az eredetiségvizsgálati dokumentációt megillette a know-how oltalom, amely 2000. május 18. napjától az M1 irat szerinti rendelet kihirdetéséig (2009. december 22.) állt fenn, és amelynek jogosultja vélelmezhetően a felperes.

Az M7 irat alapján megállapítható, hogy 2002. május 02. napjával az eredetiségvizsgálati eljárás teljes dokumentációja megismerhetővé vált a minisztérium, és vélhetően az államigazgatás más szervei számára.

4. A Kormányrendelet 4. számú mellékletében meghatározott eredetiségvizsgálati rendszer összehasonlítása a felperes eredetiség-vizsgálati rendszerével

A felperes a Kormányrendelet valamint az M2, M3/a és M3/b iratok releváns részeit az összevethetőségüket megkönnyítő számozással látta el. A Szakértői Testület a rendszerek összehasonlítását ennek a számozásnak figyelembe vételével ismerteti.

a.) A Kormányrendelet 4. mellékletének 6. pontja az eredetiségvizsgálat vizsgálati eszközeit írja elő. Összevetve a felperes eredetvizsgálati technológia során használt eszközök listájával (M2 irat) megállapítható, hogy egyes eszközök megnevezésének különbözősége ellenére az eszközök gyakorlatilag azonosak (①).

b.) A Kormányrendelet 4. mellékletének 7. pontja az eredetiségvizsgálat lépéseit és azok sorrendjét határozza meg, amelyek lényegében azonosak a felperes „EREDETISÉGVIZSGÁLÓ RENDSZER VIZSGÁLATI TECHNOLÓGIÁJA” (M3/a irat) 3.3. és 3.4 pontjaiban leírtakkal (②,③,④).

c.) A Kormányrendelet 4. mellékletében található 1. táblázat a vizsgálat tárgya szerinti vizsgálati kört, eszközt és módszert tartalmazza összefoglaló jelleggel. A táblázatban foglaltak az M3/b irat két táblázatának („A vizsgálati lépések főcsoportjai” és „Az eredetiség meghatározásához szükséges tételes adatcsoportok listája”) tartalmával vethetők össze. Megállapítható, hogy a táblázatok tartalma lényegében azonos (⑤,⑥,⑦,⑧,⑨,⑩).

Összefoglalás

A Szakértői Testület az alábbiakban összegzi a szakvélemény készítésére irányuló megkeresésben foglalt kérdésre adott válaszát:

A Szakértői Testület álláspontja szerint a keresetlevél mellékletét képező felperesi eredetiségvizsgálati technológia dokumentáció és az előzetes eredetiségvizsgálati eljárás részletes szabályairól szóló 301/2009. Kormányrendelet 4. számú melléklete között lényegében teljes mértékű tartalmi átfedés áll fenn.

Az átfedés a technológiai sorrend, továbbá az egyes lépések tartalma és a lépések összefüggései szempontjából nem indokolható technológiai, logikai, természettudományi szükségszerűséggel.

Dr. Németh Gábor, a tanács elnöke

Goitein Miklós, a tanács előadó tagja

Dr. Vass László Ádám, a tanács szavazó tagja